

ECHTE VROUWELIJKHEID

een „verloren kunst“?

ECHTE VROUWELIJKHEID – een „verloren kunst“?

door
Roderick C. Meredith

Hier is dan het boekje waar duizenden van u naar uitgekeken hebben! Hier is het antwoord op datgene wat er ONTBREEKT in de levens van miljoenen vrouwen — en hun echtgenoten, kinderen en de maatschappij in haar geheel.

HET TAFEREEL bestond uit een fantastisch mooie subtropische tuin — *een waar paradijs*. Alles scheen de jonge man in het tafereel mee te lopen. Hij was kerngezond, knap, en scherp en vlug van verstand. Hij had zelfs een ideaal beroep en een overvloedige rijkdom aan natuurlijke voortbrengselen in de nabijheid.

Een paradijs?

Ja.

Maar terwijl hij in deze prachtige omgeving rondliep, van de heerlijke vruchten at, de vriendelijke dieren gadesloeg en aanhaalde, begon een pijnlijk, knagend gevoel in hem op te komen. *Hij was onvoldaan*.

Hij was zonder meer *eenzaam*. Er was niemand van zijn eigen soort om mee te praten. Niemand met wie hij dit natuurlijk schoon, zowel als zijn plannen, verwachtingen en dromen kon delen. *Niemand die hij lief kon hebben*.

Hij was alleen.

WAAROM de vrouw geschapen werd

„En de HEER God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past” (Gen. 2:18).

Toen nam God een rib uit *Adams eigen lichaam* en gebruikte die als grondstof waaruit Hij de vrouw schiep. Daarop bracht Hij haar tot de mens.

„Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van *mijn gebeente* en vlees van *mijn vlees*; deze zal ‚mannin’ heten, omdat zij uit de man genomen is” (vers 23). Toen verklaarde God: „Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn” (vers 24).

Hebreeuwse mythologie, zegt u?

Ik zeg dat als ieder jong meisje deze *geïnspireerde*

beschrijving van de reden van haar bestaan onderwezen kon worden, de wereld een veel gelukkiger plaats voor zowel man als vrouw zou zijn! Als iedere jongen een *behoorlijk begrip* van deze gebeurtenis bijgebracht kon worden, zouden de echtgenoten en vaders van morgen hun vrouwen veel meer *respecteren* en *waarderen* dan de meeste mannen tegenwoordig doen.

Maar wat treffen wij tegenwoordig aan?

Een totaal gebrek aan begrip voor wat werkelijk het DOEL van de vrouw in het leven is, wat echte vrouwelijkheid is en *hoe* dit te verkrijgen. Dit gebrek aan begrip is één der grootste OORZAKEN van de teleurstellingen en het verdriet van vele miljoenen vrouwen. De invloed hiervan op onze gehele moderne beschaving is enorm geweest.

Vragen die een ANTWOORD eisen

In deze hedendaagse, wanordelijke wereld vragen *miljoenen* vrouwen — en letterlijk *honderden* hebben ons geschreven — zich deze dingen af: „Welke vrouwelijke eigenschappen behoort een vrouw eigenlijk te bezitten?“ „Wat is eigenlijk de plaats van de vrouw?“ „Welke waarde hecht de Schepper aan vrouwen?“ „WAAR ZIJN VROUWEN EIGENLIJK VOOR?“

De neiging van zovele moderne vrouwen is agressief, dominerend, luidruchtig en „hard“ in hun manier van doen te zijn — de verontrustende verschijnselen van onze tijd! In de eerste plaats verontrustend *voor deze vrouwen zelf*.

Een duidelijk teken hiervan is dat maagzweren — waarvan men vroeger dacht dat het een kwaal was die in hoofdzaak bij mannen voorkwam — nu bijna net zoveel vrouwen als mannen kwellen, in het *bijzonder* vrouwen in het zakenleven en met leidende functies. En hoe meer een vrouw zich op het terrein van de man begeeft, des te meer zijn hoge bloeddruk, hartziekten en andere soortgelijke kwalen haar lot.

Maar het *ernstigste* probleem is niet lichamelijk, maar geestelijk!

Vrouwen geven zelf hun *frustratie* en LEEGTE toe. Als zij de plaats in het leven verlaten die God voor hen bestemd heeft, en met mannen, met andere vrouwen en zelfs met zichzelf beginnen te wedijveren, dan hebben zij de reden van hun bestaan verloren! Een vooraanstaand psychiater, die dit had opgemerkt, vroeg vele oudere vrouwen die carrière gemaakt hadden: „Wat was het meest bevredigende moment in uw leven?“

Bijna instinctmatig was hun antwoord: „Toen ik mijn eerste baby in mijn armen hield.“ of: „Toen mijn man mij ten huwelijk vroeg.“ Zij zeiden *nooit*: „De dag dat ik mijn eerste baan kreeg.“ *Nooit*: „De eerste keer dat ik een groot contract in de wacht sleepte.“

Toch hebben westerse vrouwen bij duizenden een letterlijke *HERSENSPOELING* ondergaan, en geloven nu dat het beneden hun intellectuele stand is een huisvrouw en moeder te zijn! Verkeerde denkbeelden en ideeën over „vrijheid“ en „gelijkheid“ worden onophoudelijk in hun hoofd gehamerd. Een jonge secretaresse vindt het tegenwoordig vaak veel belangrijker een stenoboekje te bekrabbelen, dan thuis te blijven, haar echtgenoot te inspireren en te helpen, en haar *kinderen op te voeden* zodat zij de leiders van morgen zullen worden!

Maar als wij bereid zijn te luisteren, is het *ANTWOORD* op het hele probleem te vinden in de eenvoudige, maar mooie beschrijving van de schepping der vrouw. *Lees deze geïnspireerde beschrijving nog eens over en analyseer* het. Het is in Genesis 2:18 in uw Bijbel te vinden. Laten we leren wat het *NIET* zegt, zowel als wat het *wèl* zegt.

God zei: „*Het is niet goed, dat de mens alleen zij.*“ Kennelijk was de man toch *NIET* de grote held die alles overwint, de onafhankelijke die geen hulp nodig heeft! Veeleer had de man hulp *NODIG* — *en hoognodig*. De man alleen was *NIET* compleet. Iedere man is eerder onvolledig, en heeft de hulp, inspiratie, warmte en het *evenwicht* nodig die de juiste vrouw als zijn echtgenote hem geven kan!

Zoals geen dierlijk schepsel dat zou kunnen, werd

de vrouw geschapen om *met de man* zijn leven, zijn plannen, verwachtingen en dromen te DELEN. Zij werd speciaal geschapen om de man te *helpen*.

Zonder deze hulp, die *alleen* een vrouw geven kan, zou een man NOOIT het volle, overvloedige, vreedzame en *evenwichtige* leven bereiken dat God met hem voor had. Als een vrouw deze hulp niet kan geven wordt zij prikkelbaar, lichtgeraakt, gefrustreerd en bevindt zij zich op een „dood spoor“ — omdat zij het DOEL waarvoor zij geschapen werd niet vervult!

DOELEINDEN die vrouwen in gedachten dienen te houden.

Om werkelijk gelukkig te zijn behoort een echte vrouw de *bestemming* waarvoor zij geschapen werd voor ogen te houden — en zichzelf definitieve DOELEINDEN te zetten, zodat zij die taak volbrengen kan.

Ten eerste moet zij onthouden dat zij geroepen werd om haar man te *helpen* en *aan te vullen*. Zij moet leren *bereidwillig* op hem en op *zijn* leiding van het gezin, de vrijetijdsbesteding en manier van leven te reageren.

Zij moet inzien dat het succes van haar man ook *haar* succes is — en moet ten volle DELEN en zich *verheugen* in de overwinningen en prestaties van haar man, wetende dat deze ook van haar zijn. Eveneens zou zij in zijn leed en teleurstellingen moeten delen — altijd proberen om de *juiste* evenwichtige en positieve sympathie en bemoediging te geven zodat hij weer klaar zal staan, andere successen in de toekomst te behalen.

Een tweede gebied waarin een vrouw *succes* en *dienstbaarheid* behoort aan te kweken is in het voortbrengen en het OPVOEDEN van haar kinderen. Jonge moeders oefenen zeer beslist een sterke invloed uit op de leiders van morgen. En vrouwen behoren de overweldigende BETEKENIS om zich hieraan met vuur en vreugde te wijden, als hun hoogste aardse roeping in te zien. DIT IS VEEL BELANGRIJKER dan een kantoorbediende of secretaresse op *welk* niveau dan ook te zijn.

In zijn Woord gelast God de oudere vrouwen: „dat zij de jonge vrouwen opwekken *man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis, HUISHOUDELIJK, goed en aan haar man onderdanig* te zijn, opdat het woord Gods niet gelasterd worde” (Titus 2:4-5).

Hier beveelt de Grote God, die de vrouw SCHIEP, dat zij HUISHOUDELIJK *dient* te zijn — geen uithuizige, „weldoenster” of zakenvrouw. Christelijke vrouwen die zich onbevooroordeeld en geestdriftig aan hun roeping *geven*, dragen ten eerste oneindig veel bij tot hun *eigen* geluk en welzijn, maar ook tot dat van hun gezin — niet alleen nu, maar vermoedelijk zelfs tot in komende generaties. Maar het gaat nog dieper dan dat. Zij dragen bij tot de gehele samenleving waarin zij leven.

Hoe een vrouw het beste de gehele wereld van dienst kan zijn.

Dit brengt ons tot het derde gebied van de rechtmatige vervulling der vrouw. Hoe zij — *via haar echtgenoot en gezin* — de samenleving en de wereld in haar geheel kan dienen. Te veel vrouwen wensen zèlf carrière te maken. Vrouwen kunnen *wèrkelijk* uiteindelijk veel meer bereiken in het helpen van deze gehele wereld door het type vrouw en moeder te zijn dat de Almachtige God voor ogen had.

Neemt u dit voorbeeld eens. In zijn boek *My Darling Clementine, the Story of Lady Churchill*, schildert de auteur Jack Fishman op levendige manier het feit dat de echtgenote van Sir Winston Churchill hem bijstond en steunde op een wijze die oneindig veel bijdroeg tot zijn geweldige prestaties. Sir Winston — de „Man van deze Eeuw” — zou NOOIT de man geweest zijn die hij was, of de *standvastigheid* gehad hebben die hij bezat, het *geduld* en de *zielskracht* die hij ten toon spreidde, en het vermogen om zelfs na vernietigende nederlagen of ontmoedigingen weer overeind te komen — zonder de ongewone hulp, inspiratie en steun van zijn toegewijde vrouw.

Anders gezegd, misschien zou onze gehele westerse

beschaving niet eens hier zijn zonder de standvastigheid, wijsheid en moed van deze man — die *geïnspireerd* en *vergroot* werd door deze zeer intelligente en beschaafde vrouw. Zij was bereid zich als zijn vrouw en helpster voor de volle honderd procent aan hem te wijden.

Iedereen behoort bekend te zijn met het voorbeeld van geduldig onderwijs, godsdienstig onderricht, leiding, bemoediging en inspiratie dat de moeder van Abraham Lincoln aan haar zoon gaf. Op het toppunt van zijn succes verklaarde de meest vereerde van alle Amerikaanse presidenten: „Alles wat ik ben of ooit hoop te zijn dank ik aan mijn dierbare moeder.“

Eerlijk gezegd, als hij een moeder had gehad die in de winkel om de hoek werkzaam was geweest in plaats van het leven van deze toekomstige president te inspireren en te formeren, zou er dan een Abraham Lincoln geweest zijn om Amerika door haar grootste binnenlandse catastrofe — de Burgeroorlog — te leiden?

Het UITEINDELIJKE doel

Vervolgens bestaat er voor de vrouw, die de Bijbel leest en *begrijpt*, nog een doel. Dit doel bestaat erin zich voor te bereiden om in de *Wereld van morgen* deze gehele maatschappij te helpen regeren en weer op te bouwen (Openb. 2:26; 5:10). Sommige christelijke vrouwen vragen zich af hoe zij hierop voorbereid kunnen worden. Als zij nu zelf niet aan het hoofd van bedrijven, gezins- en sociale werkzaamheden staan, hoe kunnen zij dan kennis opdoen en zich voorbereiden op de wereld van morgen?

Het antwoord is dat een vrouw, met de fysiologische en psychologische aard, die God haar gaf, *schitterende* kansen heeft — die vaak onbenut voorbijgaan — om zich op dit doel voor te bereiden. Zij zou zichzelf erop toe moeten leggen een werkelijk *succesvolle* vrouw, moeder en medewerkster te zijn. Maar, zegt u, zij doet geen rechtstreekse ervaring in *leiderschap* op!

Laten we dit eens anders stellen. Hoeveel mannen kent u die voortdurend „leiding geven“? Hoeveel man-

nen genieten het *onbetwiste gezag* in iedere situatie waarin zij zich kunnen bevinden? Hoeveel mannen hoeven aan *niemand anders* verantwoording af te leggen?

Het antwoord is natuurlijk dat *iedere* man op aarde aan anderen verantwoording schuldig is. De overgrote meerderheid van alle mannen heeft overdag opzichters en bazen over zich. Dan, op weg naar huis, zijn zij zeer zeker „onder” het gezag van de jongste verkeersagent! Zelfs in hun eigen huis zijn zij „onder” het gezag van de politie, de burgemeester, de Commissaris van de Koningin, de premier of een ander regeringshoofd, en de ministers die door hem aangesteld zijn.

En de vrouw?

De hele dag lang, terwijl haar echtgenoot afwezig is, is zij „de baas”. Over wie? Over wat? Over de organisatie en het bestuur van de huishouding, de kinderen en hun opvoeding en misschien over huishoudelijk personeel en leveranciers die haar van tijd tot tijd van dienst zijn.

Haar leider, haar baas — *die haar man behoort te zijn* — is niet aanwezig om een wakend oogje op haar werk te houden, lang zoveel niet als zijn baas waarschijnlijk zijn werkzaamheden uur-in-uur-uit in de gaten houdt! Het is alleen maar dat zij *verschillende soorten* werk hebben en *verschillende verantwoordelijkheden!*

Als een vrouw leert met ijver en verstand *haar* verantwoordelijkheden uit te denken en te beramen, uit te voeren en op te volgen, zal zij **EVEN GOED VOORBEREID** zijn als haar man op de toekomstige verantwoordelijkheden in het Koninkrijk Gods!

Voor zowel de man als de vrouw is het belangrijk één van de grondbeginselen van leiderschap in te zien. Het is een degelijk principe dat in vele militaire en vrij vaak ook in burgerorganisaties wordt onderwezen. Dit houdt in dat men geen bevel kan *geven* voordat men eerst geleerd heeft om bereidwillig een *bevel aan te nemen* en het toegewezen werk doeltreffend uit te voeren.

Zeer zeker maken de geaardheid en de rol in het

leven die God-zelf de vrouwen toebedeeld heeft, het voor hen mogelijk sommige zeer belangrijke christelijke eigenschappen rechtstreeks te leren. Zij leren in een directe, persoonlijke zin *meegaand* te zijn en *bereidwillig* te reageren, te *helpen* en te *dienen*. De vrouw heeft de ideale gelegenheid op een voortdurende en persoonlijke wijze de geïnspireerde verklaring van Jezus „het is zaliger te *GEVEN* dan te *ontvangen*” (Hand. 20:35) ten volle na te leven.

Het geluk en de vreugde, het gevoel van diepe bevrediging en vervulling, die het loon zijn van een toegewijde en succesvolle vrouw en moeder, leggen een welsprekende getuigenis af van de eeuwige waarheid van bovengenoemde geïnspireerde verklaring die de Zoon van God ons gaf.

Echte vrouwelijkheid is een HOUDING — een algehele LEVENSWIJZE

Hoewel veel vrouwen menen dat vrouwelijkheid voornamelijk bestaat uit er aantrekkelijk uit te zien, netjes gekleed te zijn of zacht te spreken en op de achtergrond te blijven, zijn deze slechts uiterlijke kenteekenen van een innerlijke *gemoedstoestand*. Deze dingen zijn op zichzelf belangrijk — toch maken zij alléén geenszins vrouwelijkheid in haar geheel uit. In feite „veinzen” sommige vrouwen soms deze uiterlijke hoedanigheden te bezitten die in tegenspraak zijn met hun ware houding en benadering tot het leven.

De fundamentele *denkwijze* die een echt vrouwelijke vrouw behoort aan te kweken, ontspruit uit het feit dat zij de hierboven omschreven vrouwelijke doeleinden *erkent* en ermee *overeenstemt*.

Haar *denkwijze* en *benadering* zal derhalve zijn, te trachten haar *hulp* en *bijdrage* te verlenen aan de gestalte van haar echtgenoot; om blijmoedig haar kinderen voort te brengen en op te voeden, tijd aan hen te besteden, zich voor hen in te spannen in het besef dat zij mogelijk de leiders van morgen zullen zijn; te trachten de samenleving van dienst te zijn — niet afzonderlijk

van — maar *via* haar echtgenoot en gezin. Ten laatste ook om zich voor te bereiden op haar allerhoogste, geestelijke doel in het Koninkrijk Gods, door in dit leven de lessen van liefde, gehoorzaamheid en dienstbaarheid te leren en deze ten volle als vrouw en moeder in praktijk te brengen.

De bovengenoemde denkwijze en benadering is FUNDAMENTEEL.

Iedere vrouw die er naar streeft werkelijk vrouwelijk te zijn, behoort zich deze benadering op *elk* gebied van haar leven in te prenten. Zij zou feitelijk deze gebieden van vrouwelijke verantwoordelijkheid op *moeten schrijven, analyseren* hoe zij ze vervult en suggesties *opschrijven* hoe zij ze nog volmaakter ten uitvoer kan brengen. Door God om hulp te vragen behoort zij te proberen op deze wijze ten opzichte van haar echtgenoot, gezin en tot de maatschappij in haar geheel te leven. Proberen in deze gebieden te *helpen, te dienen en aan te vullen* hoort de *drijfveer* in haar hele leven te zijn en haar denken en doen in iedere situatie te doortrekken.

Iets ter bestudering

Terwijl zij de bovengenoemde levensbenadering overdenkt, dient zij het door God geïnspireerde voorschrift in I Petrus 3:1-11 te *bestuderen, te analyseren* en te *gehoorzamen*.

Heeft u in die passage opgemerkt dat vrouwen hun echtgenoot *onderdanig* dienen te zijn — NIET met hem moeten wedijveren! God zegt dat indien haar echtgenoot geen christen is, hij ZONDER woorden — of bijbels onderricht — door de wandel — het gedrag — van zijn vrouw „gewonnen” kan worden. Deze passage verklaart dat als een vrouw grote eerbied en verering voor haar man toont, hij tot het christendom gebracht kan worden door zijn bewondering voor haar gewilligheid om de plaats in te nemen die GOD de vrouw in dit leven toegevoerd heeft. Zij wint hem NIET voor zich door „tegen hem te preken”, doch in christelijke *nederigheid* zich

aan hem te onderwerpen zoals het een vrouw betaamt.

Haar „sieraad“ moet geen *teveel* aan goud, parels, opschik van kleren of zonderlinge kapsels zijn. Veeleer moet het de uiterlijke *levenswijze* zijn die „een zachtmoedige en stille geest, kostbaar in het oog van God weerspiegelt.“

In vers 6 van deze passage wordt een christelijke vrouw onderwezen haar echtgenoot als haar „heer“ of *baas* te beschouwen.

De meeste vrouwen van vandaag met een eigen beroep kunnen dan wel sarcastisch de spot drijven met deze geïnspireerde passage uit de Bijbel — maar toch hebben deze zelfde vrouwen voor het merendeel een *man* als baas! Zij wensden gewoonweg een ANDERE man — *naast hun eigen man* — om over hen de baas te spelen, en niet de man die zij eens genoeg liefde en bewondering betuigden om mee te trouwen!

Wat een paradox!

Een echt vrouwelijke vrouw die diep *respect* voor haar man heeft zal NIET met hem argumenteren, kibbelen of zeuren.

Zij zal op zijn wens en aanwijzingen vooruitlopen. Daar de betekenis in de moderne terminologie gewijzigd is, is het niet nodig haar echtgenoot „heer“ te noemen, maar ze kan wel en zou dus ook hem moeten antwoorden met „Ja, meneer!“ als hij zich tot haar richt in een „officiële“ bevoegdheid als haar echtgenoot! Als zij dit voor haar baas doet, waarom dan niet voor haar eigen man die zijn kinderen bij haar verwekt, die haar moet beschermen, voor haar zorgen, haar liefhebben en die degene moet zijn waarop ze de rest van haar natuurlijk leven op aan kan en op vertrouwen?

In vers 7 wordt de man voorgehouden zijn vrouw te *respecteren* voor haar gewilligheid de plaats in te nemen die God haar aanwees. Dan, in vers 8, worden zowel man als vrouw — en alle christenen — onderwezen „eensgezind“ te zijn — *barmhartig, liefhebbend, hoffelijk* en zeer zeker de tong IN BEDWANG TE HOUDEN bij een onenigheid of kibbelarij!

Waarlijk, zoals dit vers zegt: „Wie het leven wil

liefhebben en goede dagen zien, WEERHOUDE zijn tong van het kwade, en zijn lippen van bedrog te spreken” (vers 10). Het leven is veel TE KORT om het in redetwist, ruzie en gevecht met iemand door te brengen — in het *bijzonder* met de man of vrouw die u het meest lief zou moeten hebben!

En terwijl wij toch op dit onderwerp zijn, laat ik u de raad van een vooraanstaand arts geven — met wie ik het volkomen eens ben — die zei dat de woorden „Het spijt me, schat” een *zeer geneeskrachtige* uitwerking op het leven van de mensen hebben. Een eenvoudige en oprechte verontschuldiging voorkomt vaak heel wat moeilijkheden, geruzie en verdriet. Het vereist *moed*, toe te geven dat u — en soms u alleen — fout bent in een bepaalde situatie. Maar, in het huwelijk, meer dan alle andere instellingen, *is het zeer zeker de moeite waard!*

Bij het toepassen en aanvullen van de bovengenoemde vrouwelijke *levensbenadering*, laten we nu eens *vijf typisch vrouwelijke karaktereigenschappen* bespreken die elke vrouw behoort aan te kweken:

I. Gehoor willen geven en hulpvaardig willen zijn

Misschien is de meest opmerkelijke eigenschap van een echt vrouwelijke vrouw, *warm* en *sympathiek* te zijn. De eerste man, Adam, was *alleen*; hij was *eenzaam*. Hij had *niemand om mee te praten*. Hij was *onvolledig*.

De vrouw werd geschapen om het leven en de liefde van de man te *delen*, met hem mee te leven en hem aan te moedigen.

Als een vrouw dit consequent en liefderijk zal naleven, dan zal iedere rechtgeaarde echtgenoot haar met liefde en waardering overladen. Want dit is het soort vrouw dat de meeste mannen werkelijk willen trouwen en met wie zij hun leven wensen te delen.

„Er zijn mensen,” zei de briljante Franse schrijver, Raoul de Roussey de Sales, „die aan anderen de sfeer van hun innerlijk gevoelsleven overbrengen, die u laten zien hoe u kunt liefhebben, lijden, gelukkig kunt zijn of

over de humoristische zijden van het leven kunt lachen.”

Dit alles omschrijft de waarlijk vrouwelijke vrouw. Met al haar gedachten en heel haar hart deelt zij geestdriftig in de ideeën en verwachtingen van de man die zij liefheeft. Zij is zich voortdurend van hem bewust en bevindt zich *in het centrum* van zijn verwachtingen en dromen — niet slechts als een toeschouwster.

Zij bekommert zich om haar man — *alle* mensen wat dat betreft — zij oefent een grote invloed uit op alles wat haar aangaat.

Maar in dit alles domineert zij niet en neemt zij niet de leiding — maar geeft gehoor aan anderen en in het bijzonder aan haar man. Zij *deelt* in en *bevordert* hun verwachtingen, interessen en vreugden. Zij streeft er NIET naar het middelpunt van alles te zijn.

Een dergelijke echt vrouwelijke vrouw past haar *stemming* instinctief bij haar man aan wanneer mogelijk. Zij verheugt zich in zijn overwinningen en treurt met hem over zijn leed. Toch moet zij hem voortdurend op iedere mogelijke manier *steunen*, *helpen* en in *evenwicht* houden.

Door op deze wijze te reageren dient zij zowel haar gezin als de maatschappij. Zij zal voortdurend trachten haar huis een schoner, mooier en gelukkiger oord te maken. Als *deel* van haar echtgenoot en gezin tracht ze ook hetzelfde te bereiken in de levens van anderen om haar heen.

Een baan buitenshuis?

Zou een dergelijke vrouw *ooit* een baan buitenshuis accepteren?

Dit is een fundamentele vraag — maar wel een vraag die hier beantwoord dient te worden. Het ware antwoord hangt ervan af of — door een dergelijke baan te accepteren — zij aan de oprechte wensen van haar echtgenoot gehoor geeft en in de werkelijke behoeften van haar gezin zowel als van de maatschappij voorziet.

Er zijn beslist veel omstandigheden waarin een

jonge ongehuwde vrouw zou moeten werken als secretaresse, winkelmeisje of als iets anders. Voor de jonge getrouwde vrouw zijn zulke omstandigheden beslist zeldzamer.

Maar toch *bestaan* zij.

Voorals in de eerste maanden van een huwelijk kan het noodzakelijk voor een jonge vrouw zijn om ten minste een baan voor halve dagen te nemen voordat er kinderen komen, *indien* haar echtgenoot hierom verzoekt en als zij weet dat het slechts *tijdelijk* is en de *geschikte* werkgelegenheid zich voordoet. Maar de ware belangen van de meeste huwelijken worden in werkelijkheid NIET bevorderd door de vrouw gedurende haar hele huwelijksleven te laten werken. Daarom zei ik dat een vrouw aan de *ware* wensen van haar man gehoor dient te geven.

Op het eerste gezicht stelt hij zich misschien voor dat het hem wel gelegen zou zijn als zijn vrouw uit werken ging en zodoende het familie-inkomen aanvulde.

Maar zou het uiteindelijke RESULTAAT van een permanent werkende vrouw hem bevallen, die steeds zelfstandiger, „harder“, of iets dergelijks begint te worden?

Een vrouw moet hier *heel erg* voor oppassen! Met gebed en met suggesties en advies op het juiste moment, behoort zij harerzijds alles te doen om er voor te zorgen dat zij er niet toe gedreven wordt een baan buitenshuis aan te nemen die uiteindelijk het doel waarvoor deze was bestemd zou voorbijstreven.

Enige tijd geleden publiceerde het tijdschrift *U. S. News and World Report* een artikel met de titel: *Is het voor een gehuwde vrouw werkelijk de moeite waard te gaan werken?*

Het artikel toonde aan dat de verhoogde inkomsten door de baan van de vrouw voor het *merendeel* opgeslokt worden door de reiskosten van en naar haar werk, lunches buitenshuis, extra kleding, de vergoeding voor babysitters of kindermisjes die thuis op de kinderen passen, en door sociale lasten.

Dit artikel toonde aan dat — zuiver economisch

bezien — een gezin in de meeste gevallen ZEER WEINIG profijt zal trekken als de vrouw buitenshuis werkt. Waar het artikel zich natuurlijk niet mee inliet, was een beschrijving van de ernstige schade die in een dergelijke situatie wordt toegebracht aan de *verhouding* tussen man en vrouw, en aan het *karakter* van hun jonge kinderen die zonder de zorg en leiding van een altijd aanwezige moeder moesten opgroeien.

Getrouwde vrouwen behoren dus ZEER voorzichtig en niet te snel te zijn ooit een baan buitenshuis aan te nemen — zelfs in vermeende „noodtoestanden” — en dit praktisch NOOIT tot een levenslange situatie te laten uitgroeien. De uiteindelijke „prijs” voor een dergelijke baan is *veel en veel te hoog!*

Blijf vrouwelijk en sympathiek

Een ander belangrijk aspect van dit „werkvraagstuk”, dat in overweging genomen moet worden, is dat ALS een vrouw uit werken gaat, zij eigenlijk het soort werk behoort te kiezen dat haar in staat zal stellen *vrouwelijk te blijven*. Onder die werkgelegenheden kunnen die van secretaresse, receptioniste of serveerster in een *behoorlijk* restaurant worden gebracht, misschien ook die van verkoopster in een fatsoenlijke zaak of andere soorten beroepen waarin zij *anderen van dienst is*.

In dergelijke omstandigheden is zij tot *dienst* van en geeft *gehoor* aan haar baas en misschien andere werknemers en klanten. Zij is dan NIET de „drijfveer” in het bedrijf, een onder hoge druk staande huis aan huis of fabriek aan fabriek gaande verkoopster, of een persoon met toezicht over mannen of iets van dien aard. Zelfs deze banen plaatsen haar buitenshuis en — tot op zekere hoogte — *buiten* de sfeer van de plannen, verwachtingen en dromen van haar echtgenoot.

Daarom behoren déze omstandigheden beslist van *tijdelijke* aard te zijn.

Een sprekend bijbels voorbeeld van bereidwillig reageren wordt in Efeziërs 5:22-24 gegeven. Hier wor-

den de vrouwen bevolen „onderdanig” aan hun echtgenoten te zijn „als aan de Heer”. Een echt christen zal zeker niet met Christus argumenteren of Hem tegenspreken!

Maar hoeveel belijdende „christelijke” vrouwen argumenteren, maken ruzie of spreken hun echtgenoten tegen?

Deze passage toont aan dat het de voornaamste plicht van een vrouw is deze deelneming, hulpvaardigheid en gehoorzaamheid ten aanzien van haar man te ontwikkelen, het door God aangestelde hoofd van het gezin.

Als een christelijke vrouw ernaar streeft aan haar man gehoor te geven *als aan Christus zelf*, zou zij NOOIT zijn plannen of verwachtingen ondermijnen, maar zou zij al het mogelijke doen er een succes van te maken — zelfs wanneer sommige bijzonderheden niet geheel en al met *haar* ideeën en suggesties overeenstemmen.

Het oude gezegde „Er zijn meer wegen die naar Rome leiden” is hier zeker van toepassing! Alles mag dan wel niet op *haar* manier gedaan worden, maar zij hoort zich er toe te brengen, zich achter haar echtgenoot te plaatsen en toe te zien dat wat ondernomen is, een SUCCES wordt, zelfs al is het nu niet dat wat zij op dat moment zou hebben gekozen!

Een vrouw die *wrokt* over het bewind van haar echtgenoot in huis, die zich tegen zijn besluiten begint te *verzetten* en *hem niet steunt*, is op weg naar een CATASTROFE. Zij ruïneert althans niet alleen een gedeelte van het leven van haar echtgenoot, maar zij vernietigt ook haar huwelijk en nog zekerder haar *eigen karakter!*

Maar een warme en sympathieke vrouw die aan anderen gehoor geeft, niet probeert over haar man de baas te spelen, bezit een innerlijke rust en zekerheid die men niet in het agressieve, harde type vrouw aantreft. Zij is *blij* vrouw te zijn. Zij bezit een aangeboren zachtheid voor een man. Zij voelt intuïtief de stemming van haar echtgenoot aan en geeft er direct gehoor aan — zij

is het zonnetje in zijn leven, wakkert *zijn* persoonlijkheid, geestdrift, moed en initiatief aan en deelt met vreugde in zijn successen.

II. Zachtheid en uiterlijk schoon

Een echt vrouwelijke en gelukkige vrouw *wenst een echtgenoot te hebben die aan het hoofd van haar gezin staat*. Zij trouwt niet om een overeenkomst met „gelijke rechten” aan te gaan.

Zij weet dat een huis dat tegen zichzelf verdeeld is niet kan standhouden. Zij weet dat slechts *één persoon* aan het roer kan staan. Zij wenst dat die persoon haar *man* is!

Zij respecteert en heeft bewondering voor wat haar echtgenoot in het leven probeert te bereiken. Zij hoopt hem in het volbrengen daarvan te *helpen* en hem onderwijl *gelukkig te maken*. Door *zichzelf* op deze manier te *geven* aan het geluk van haar man en anderen, bereikt zij haar eigen grootste geluk, vreugde en innerlijke vrede.

Aangezien zij *wenst*, en van haar man *verwacht*, dat hij het hoofd is en zij op hem kan „steunen”, bezit deze vrouw zachte en tedere gevoelens voor hem. Er is geen gekibbel, geen wedijver, geen koudheid.

Deze zachte, meegaande gemoedstoestand maakt een dergelijke vrouw *automatisch* knapper, geeft haar stralende ogen en een ongewoon vermogen tot geduld, liefde en medegevoel voor anderen.

Doordat zij vanzelf meegaand is en zachte gevoelens voor haar man heeft, zal zij natuurlijk vanzelf zachter lopen, zachter praten en zich op een meer zachte, vrouwelijke en aantrekkelijke wijze voor haar man kleden.

Eerlijk gezegd zal iedere ware vrouwelijke vrouw zich kleden, haar haar opmaken, parfum en andere dingen gebruiken en zich hierin zo gedragen dat het *haar man behaagt*. Zij zal zich NIET enkel kleden om bij andere vrouwen in de smaak te vallen of de laatste modegrillen te volgen. Zij weet dat deze maar al te vaak

uitgedacht zijn door zonderlinge, verwijfde mannen die in werkelijkheid toch niet op een normale, fatsoenlijke wijze om vrouwen geven.

Om echte vrouwelijkheid op het gebied van zachtheid en uiterlijk schoon op iedere mogelijke manier aan te kweken, behoort een vrouw haar verstand te gebruiken. Ze moet zichzelf *schoon* en *netjes* houden. Ze moet *elke dag* een bad nemen en een weinig parfum gebruiken als haar man dit wenst. Op gelijke wijze behoort zij haar huis schoon en geboend te houden, en gezellig wat de inrichting met meubels, bloemen en andere dingen betreft, die alleen een dergelijke vrouw aan een huis kan toevoegen om er een „thuis“ van te maken.

III. Intelligentie en begrip

De hedendaagse vrouw roept dikwijls uit: „Mijn opleiding heeft me voorbereid om MEER te presteren dan kinderen te krijgen, luiers te verschonen en de afwas te doen!“

Ja, dat zou zeker het geval moeten zijn!! Maar heeft het de moderne vrouw geleerd dat zij de door Godgegeven rol in het leven waarvoor zij lichamelijk, geestelijk en emotioneel geschapen en ontworpen werd, moet VERLATEN?

In veel te veel gevallen is het antwoord „ja“.

Want, zoals eerder vermeld, vele vrouwen ondergingen letterlijk een HERSENSPOELING te geloven dat de rol een echtgenoot te inspireren, in *zijn* successen te delen, kinderen voort te brengen en tot leiders van morgen op te voeden, niet boeiend of „belangrijk“ zou zijn.

Hoewel in werkelijkheid zowel man als vrouw beslist als GELIJKE menselijke wezens geschapen werden, is het uitzonderlijke soort intelligentie die vrouwen bezitten, het intuïtief aanvoelen van de stemmingen en gevoelens van hun mannen en kinderen, *het zich aanpassen* bij deze gezinsomstandigheden, het inspireren van man en gezin, in de ondersteunende rol waarvoor zij werden geschapen!

Maar het vergt *heel wat intelligentie* een vrouw en moeder te zijn zoals dit boekje beschrijft!

Ja, een vrouwelijke vrouw heeft veel *intelligentie* en diep *begrip* nodig. Want zij dient op een heel speciale manier te bespeuren hoe zij haar man kan *aanvullen* en *inspireren* om het grootst mogelijke succes te bereiken evenredig aan zijn gezondheid, bekwaamheid en positie in het leven.

IV. Christelijke deugzaamheid

Een echt vrouwelijke vrouw is altijd een uitzonderlijk voorbeeld van *deugd* en *zuiverheid*. Hoewel onder de mannen veel schelmen en schurken van koningen, dictators en keizers de bladzijden van de geschiedenis opgegluisterd hebben, hebben in werkelijkheid heel weinig vrouwen die geen voorbeeld waren van fatsoenlijkheid en zuiverheid, aanhoudend interesse of respect afgedwongen.

De Bijbel zegt: „Een degelijke vrouw is de kroon van haar man, maar als bederf in zijn gebeente is zij, die beschaamd doet staan” (Spreuken 12:4).

Wat hun reputatie *in deze wereld* betreft schijnen sommige schurken onder de mannen er altijd goed af te komen. Maar onder intelligente mensen van iedere overtuiging en ieder ras wordt een vrouw, die geen voorbeeld van fatsoenlijkheid, zuiverheid, en deugzaamheid is geweest, bijna NOOIT gerespecteerd.

Want, zoals de Bijbel zegt, een degelijke vrouw is werkelijk de „kroon” van haar man — die zijn positie en aanzien zelfs onder anderen verhoogt. Als zij het blind *vertrouwen* van haar man heeft en voortdurend haar trouw en loyaliteit aan hem toont, is dat op zichzelf al een enorme hulp en inspiratie voor zijn werk en prestaties.

Dit zal ook hem, en zijn zonen na hem, inspireren om getrouw en loyaal aan zijn vrouw en alle vrouwen te zijn. Het steeds toenemende effect van het zich aan christelijke beginselen wijden van dit soort vrouw, kan het

karakter van talloze kinderen, kleinkinderen, vrienden en bloedverwanten bij tientallen bevorderen, zuiveren en versterken.

Het is de moeite waard!

Als moeder heeft een vrouw thuis ook een *reusachtige verantwoordelijkheid* een voorbeeld van christelijk karakter en trouw aan de juiste principes te stellen. Haar *voorbeeld* — en haar nauwgezet *onderwijs* en *onderricht* — zal op haar opgroeiende zonen en dochters een onuitwisbare indruk achterlaten.

Het is niet nodig op dit voor de hand liggende punt nog verder in te gaan. Maar voor de vrouw omvat op een *zeer speciale wijze*, de toewijding tot deugdzaamheid en fatsoenlijkheid een *LEVENDE WET*. Het gehoor geven aan en het gehoorzamen van deze wet zal haar voor oneindig veel hartzeer bewaren en haar de *bestendige liefde*, *respect* en *waardering* garanderen die tot generaties na haar eigen leven zullen reiken.

V. Vertrouwen, hoop en moed

Een vrouw die *vertrouwen* in God en ook in haar man en in zichzelf stelt, is van onschatbare waarde. Want zo'n vrouw zal haar echtgenoot tot nadenken inspireren en hem meer bekwaamheid aan de dag doen leggen dan waartoe hij ooit dacht in staat te zijn. Zij zal haar zonen tot grote prestaties inspireren welke zij anders wellicht niet hadden kunnen bereiken.

In ogenblikken van wanhoop en tegenslag toont een dergelijke vrouw vertrouwen en hoop op God. Zij zal zodoende de geest van haar man weer aanwakkeren — en misschien ook die van anderen die „te dicht” bij de situatie stonden om het geheel te kunnen overzien. Dit kan hen zelfs voor een *grotere* ramp en wanhoop bewaren.

Een vrouwelijke vrouw heeft niet het type kracht, leiderschap en gezag dat een man betaamt, nodig. Maar zij heeft een diepgaande moed nodig die elke man zou passen! Want als hulp en steun van haar man en gezin

is zij in staat hen vele malen te ondersteunen wanneer zij dit het hardst nodig hebben.

Er zullen natuurlijk tijden zijn wanneer haar man ziek, afwezig of misschien overleden is en zij *moedig zal moeten voortgaan* en met onvoorwaardelijk vertrouwen in het FEIT dat God haar haar plicht zal helpen uitvoeren om op vrouwelijke wijze tijdens de afwezigheid van haar man voor hem op te treden.

Vooral op dit gebied van het leven moet een vrouw, om werkelijk en voortdurend vrouwelijk te wezen, in de Ware God geloven. Zij behoort te WETEN — *en te weten dat ze het weet* — dat de Grote God in de hemel achter de *Levende Wetten* staat die Hij in werking gesteld heeft en haar in haar plaats als vrouw zal zegenen, leiden en beschermen *naarmate zij zich aan Hem onderwerpt!*

In samenvatting

Hoe veel beter zou deze wereld zijn als alle vrouwen *waarlijk vrouwelijk* waren!

Want alle echtgenoten zouden dan echte vrouwen, metgezellinnen, „sweethearts“ en liefdevolle hulpen hebben om hen bij te staan, aan te moedigen en ten volle in hun verwachtingen, dromen en successen te delen. Alle kinderen zouden dan *altijd* moeders om hen heen hebben om hen te onderwijzen, te leiden, te beschermen en te inspireren door voortdurende opvoeding en liefdevolle en getrouwe voorbeelden.

Deze gehele maatschappij zou de werkelijke warmte, tederheid en deelneming dienen te hebben, die *alleen dergelijke vrouwen* kunnen geven.

In samenvatting en alvorens dit boekje te besluiten wil ik de aandacht van de lezers vestigen op de *volledigste, op zichzelf staande passage* in heel de Bijbel over vrouwelijke eigenschappen. Deze passage is in Spreuken 31:10-31 te vinden. Het werd voor bijna drie duizend jaar in de canon der Heilige Schrift bewaard. Het is door God geïnspireerd om de hedendaagse vrouw het soort

leven dat zij behoort te leiden, te helpen bevatten en begrijpen.

Iedereen, zowel mannen als vrouwen, zouden het *regelmatig moeten bestuderen*.

Het vestigt de aandacht op de buitengewone waarde van een „degelijke vrouw“ (vers 10). Het toont aan hoe zij haar echtgenoot steunt en aanmoedigt. Het beschrijft hoe zij voor hem en haar gezin *thuis* werkzaam is.

Hoe verbazingwekkend dit wellicht voor sommigen is, toont het aan dat een christelijke vrouw over het *juiste initiatief dient te beschikken*. Want zij „haalt van verre haar spijs.“ Als het gezinsbudget dit toelaat kan zij van afgelegen plaatsen en landen allerlei dingen bestellen! „Zint zij op een akker, dan verwerft zij die, van de verdienste van haar handen plant zij een wijngaard“ (vers 16).

Een dergelijke vrouw heeft kennelijk *initiatief*. Haar initiatief kan nu en dan aangewend worden om extra stukken land voor haar eigen tuinen en wijngaarden te kopen, en aan de inkomsten van het huishouden bij te dragen door deze stukken land te bewerken. Dergelijke werkzaamheden kunnen uiteraard op het land *van haar eigen man* worden uitgeoefend! Maar het vergt initiatief, energie en een vooruitziende blik.

„Zij vervaardigt linnen kleding en verkoopt die; aan de koopman levert zij gordels“ (vers 24). Ook hier gaat deze vrouw *vérder* dan het huishouden en het grootbrengen van de kinderen. Zij is in werkelijkheid in de *kledingindustrie — maar dan thuis!*

„Zij maakt voor zich tapijten; van fijn linnen en rood purper is haar gewaad“ (vers 22). Het belangrijkste van alles is dat zij haar man en gezin heel wat geld kan besparen — *wanneer dit nodig mocht blijken* — door heel veel van het naaiwerk thuis te doen en zich in elk opzicht ervan te verzekeren dat haar kinderen en gezin *goed gekleed* zijn en op alle mogelijke manieren goed verzorgd worden. Zij helpt haar man door haar huis en

gezin van *kwaliteitsprodukten* te voorzien door een gedeelte ervan zelf te maken.

„Kracht en luister is haar gewaad, de komende dag lacht zij toe. Met *wijsheid* opent zij haar mond, *VRIENDELIJKE ONDERWIJZING* ligt op haar tong” (verzen 25-26).

Deze geïnspireerde passage beschrijft zonder twijfel een *vlijtige* vrouw met *visie* en *talent*!

Toch is zij een vrouw met „heerlijkheid” (v. 25 Statenvert.) — niet één die buitenshuis werkzaam is, met haar baas of chef omgaat of zich *in welk opzicht ook* van haar man of huis vervreemdt. Zij bezit *wijsheid*, maar weet altijd haar plaats bij het *assisteren* en het *aanmoedigen* van haar man en bedenkt zich *zacht* en *vriendelijk* te zijn in alles wat zij zegt, denkt en doet. Met deze denkwijze is zij geen mededingster — wordt zij noch onvrouwelijk, noch hard, ruw of twistziek.

Haar kinderen groeien op en roemen haar. Haar man prijst haar en heeft haar lief tot de dood hen scheidt.

Eerlijk gezegd zullen vele generaties na haar dit type vrouwelijke vrouw en haar nagedachtenis prijzen en EREN! Want zij is het type vrouw die het ideaal in „*De WERELD VAN MORGEN*” zal zijn.

Zij is het soort vrouw die de rol vervult *waarvoor zij werd geschapen*! Zonder enige twijfel zal zij voor het vreugdevolle vervullen van deze hoge roeping *gezegend*, *gewaardeerd*, en voor *eeuwig bemind* worden!

